

תת"ע 5353/11/19 - נזאר חאטום נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 5353-11-19 מדינת ישראל נ' נזאר חאטום
תיק חיצוני: 10154497712

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש נזאר חאטום
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 10.12.19 (להלן: "פסק הדין").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזר עליו קנס בסך 1,000 ₪.

3. המבקש טען כי מעולם לא קיבל הזמנה לדיון ולא ידע אודות הדיון. טען כי מעין באישור המסירה עולה כי חזר בציון "לא נדרש", וכי חסרים בו פרטים מהותיים, כגון הצהרת המוסר, שעה ותאריך המסירה ופרטי המוסר וכי אישור המסירה אינו חתום ואינו נושא מספר תעודת זהות של המבקש. כפר בביצוע העבירה המיוחסת לו, באמינות ובתקינות מכשיר הממל"ז, ובמהימנות ובקיאיות המפעיל. טען לקיומם של כשלים ראייתיים בדו"ח, ובין היתר כי לא צוין מקום עצירת הרכב המדויק, לא צוין קשר עין רצוף והאם היו רכבים נוספים אשר נסעו בנתיב הימני בעת שנסע המבקש. לאור האמור ועל מנת למנוע עיוות דין ביקש לקבל את יומו בבית המשפט.

4. ב"כ המשיבה טענה כי המבקש קיבל אישור מסירה כדן לפי סעיף 44 לתקסד"פ, והשאירה הבקשה לשיקול דעת בית המשפט.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. עיינתי בטענות המבקש והפרטים המופיעים באישור המסירה ומצאתי כי טענתו של המבקש נכונה אך בחלקה.

עוד יש לציין כי מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על פסק הדין נשלחה למבקש ולאחר ביקור שלישי במקום הודבקה על דלת ביתו בתאריך 26.12.19, ומכאן שהמבקש לא הגיש הבקשה במסגרת המועדים הקבועים לכך בחוק.

8. עם זאת, המבקש כפר בביצוע העבירה והעלה טענות הגנה אפשריות באשר לנסיבות ביצוע העבירה וקיומם של כשלים ראייתיים בדו"ח. בנסיבות אלה ובשים לב לכך שבאישור המסירה חסרים חלק מהפרטים ולאחר שנתתי דעתי לעמדת ב"כ המשיבה, אני סבורה כי יש מקום ליתן למבקש יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

9. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של ₪ 250, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 9.8.20 שאחרת, יוותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין ייקבע מועד לדיון הקראה.

המזכירות תודיע לצדדים. לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, כ' תמוז תש"פ, 12 יולי 2020, בהעדר הצדדים.